„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 25 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdéj inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowéj.

Nr. 8. Sroda 12. Stycznia 1870. Rok wydania 60.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Wypracowany przez przez hr. Spiegla projekt adresu do tronu, odrzuciła jak wiadomo komisya adresowa izby deputowanych. Projekt ten podany przez nas wczoraj w ogólnych zarysach opiewa w dosłownem brzmieniu, jak następuje:

Wasza ces. król. Apostolska Mości!

Jeżeli Wasza ces. Mość z zadowoleniem raczyłeś spojrzeć na skuteczne działanie rady państwa w sesyi ubiegłej i uwydatnić postępowy rozwój państwa na podstawie instytucyi konstytucyjnych, najwierniej posłuszna izba poselska może w tych słowach uznania widzieć tylko stwierdzenie własnego swego przekonania: że wolność jest najpewniejszą pomyślnego państw rozwoju podstawą.

Przejęci tem przekonaniem i pełni świadomości, że tylko zastosowaniem tej zasady wielkie zadania, jakie na nas jeszcze czekają, rozwiązane być mogą, rozpoczniemy prace nasze z tą odwagą i z tem zaufaniem, które jedynie szczęśliwego powodzenia spodziewać się dozwalają.

I my ubolewamy także, że przeprowadzeniu ustawy o obronie krajowej w jednej części Dalmacyi opór stawiono, a rząd zmuszonym się ujrzał do zarządzenia środków wyjątkowych. Sprawę tę poddamy najściślejszemu zbadaniu, bo szanowanie ustaw jest głównym filarem wszelkiego w państwie porządku, a ludzkie ich przeprowadzenie odpowiada duchowi nowego ustawodawstwa.

Przedłożonym radzie państwa ustawom o procedurze karnej, procedurze cywilnej, ordynacyi notaryalnej, ustawie karnej, o stosunkach robotników, reformie podatków, budżecie jakoteż i wszystkim przekazanym nam pracom najzupełniejszą poświęcimy uwagę.

Jeźli o wszystkich przedłożeniach wspominamy, których wprowadzeniem w życie spodziewamy się utorować drogę dalszemu postępowi w rozwoju naszej ojczyzny, nie możemy zarazem i tego nie wyjawić życzenia, by stosunek kościoła i państwa tak uregulowano, by niezawiśle od siebie spełnianiu wysokich celów całkiem oddać się mogły, jakie im wytknięte zostały.

Od chwili, w której stosunek ten uregulowany będzie, ustaną owe zatargi, nad którymi jak najmocniej ubolewamy, które nie mniej dotkliwie naruszają prawo państwa, jak godność kościoła.

Wyrażamy nadzieję, że rząd silną dłonią wszędzie przeprowadzić potrafi w drodze konstytucyjnej uchwalone ustawy i usunie w sposób legalny wszelki przeciw nim opór, jakiby jeszcze mógł istnieć.

Wypowiadając niezłomne nasze przekonanie, że konstytucya, która w drodze legalnej porozumienia się korony i ludu powstała, tylko w drodze przez konstytucyę samą wskazanej zmian doznać może, spodziewamy się, że rząd to szczególnym zadaniem swojem uczyni, torować drogę do sprowadzenia zadawalniających stosunków; podzielamy bowiem żal Waszej ces. Mości, że to w rzeczy samej dotąd nie zostało osiągnięte i że nie wszędzie użyto prawa reprezentacyi.

Oczekujemy zawiadomienia, względnie przedłożeń zapowiedzianych w sprawie wyborów do rady państwa i pilnie przestrzegać będziemy granic wskazanych przez Waszą ces. Mość przy podniesieniu różnych w tej sprawie życzeń i zapatrywań, jak też i w sprawie dalszego rozwijania konstytucyi, by z jednej strony konstytucyjnie poręczona samoistność i odrębne stosunki obecnie istniejących królestw i krajów, jak z drugiej strony jednolitość potęgi państwa zapewnione i utrwalone zostały.

Jeżeli chwała czcigodnej przeszłości podnosi dumę ludów Austryi, niemniej wielka teraźniejszość z ostrzeżeniem staje przed nimi. Bez wyrzeczenia się własnej narodowości otwarte wszystkim ludom połączonym pod sławy pełnem berłem Waszej ces. Mości, szerokie pole działania i tworzenia w dziedzinie postępu, obyczaju i oświaty, by wśród pokojowego współzawodnictwa zdążać do najwyższych celów ludzkości.

Uważamy to za święty obowiązek w obec Waszej ces. Mości jakoteż i w obec tych, którzy nas wysłali, działać w tym duchu i zawsze mieć na uwadze pokój i zgodę ludów, a zarazem najtroskliwiej badać przedłożenia, zmierzające do usunięcia przeszkód ruchu wewnętrznego i podniesienia dobrobytu ludu.

Podróż, jaką Wasza ces. Mość wśród błogosławiących życzeń wiernych ludów w dalekie kraje przedsięwziąłeś, podniosłem jest świadectwem, jak Wasza ces. Mość oceniać raczysz postępową i twórczą czynność i rozwój handlu i przemysłu.

Z żywą radością witamy zapewnienia o pokojowych stosunkach państwa do zagranicy, szczególniej zaś w przyjaźnem ułożeniu się czasowo zamąconych stosunków upatrujemy rękojmią trwałego pokoju.

Niech Bóg strzeże Austryę, niech Bóg Waszą ces. Mość utrzymuje i błogosławi!

Dalmacya. „Tagespr." otrzymuje pod dniem 2. b. m. następującą korespondencyę z Raguzy: Nowy starosta w Cattaro dr. Rendic rozmawiał poufnie w Risano z Abramovicem i Chielovicem z Ubli. Wszystkie gminy z Castelnuovo, Risano i Ledenice aż po samą granicę oświadczyły gotowość złożenia broni na łaskę lub niełaskę. Przełożeni gmin już przed trzema tygodniami układali się z komisarzem powiatowym z Risano, oddali pułkownikowi Simicovi ochotników i oświadczyli gotowość pozostawienia zakładników. Starosta powiatowy Rendic wymienił imiona niektórych przewódzców, i oświadczył, że gminy w dowód swej uległości powinny ich do Radano odstawić, przyczem zaręczył im ewentualne ułaskawienie tych winowajców. Pokazało się jednak, że żaden z tych przewódzców powstania nie znajduje się w Dalmacyi. Mitrów i Steno Somaric zginęli lub uciekli do Hercegowiny, gdzie obaj mają rodzinę. Jakow Kokat i brabia Odalacic znajdują się w Grahowo i zapewnie zostali internowani przez rząd czarnogórski. Verberovic z Merigno, Lazaric, Ilic i Sabotic z Ledenic przebywają wolni w Czarnogórze. Każdy z przewódzców przychodzi z osobna do wsi austryackich, zbiera gromady zbiedzonych powstańców, z któremi uderza na kordon wojskowy na granicy, by w ten sposób mógł żrabować okolicę. Przełożeni gmin oświadczyli, że wydanie tych ludzi lub zmuszenie ich do złożenia broni jest rzeczą niemożebną. Z wyjątkiem napadów tych przewódzców panuje zresztą spokój w Krywoszy, Merigno i Ledenicach. Zima w tych okolicach jest tak przykrą, że nawet najstarsi ludzie nie zapamiętali podobnej. W dzień i noc pada deszcz, Wezbrane strumyki zalewają wszelkie przesmyki góskie, któremi iść niepodobna. Gdyby tylko nieco korzystniejsza zmiana pod tym względem nastąpiła to brygada pułkownika Simica z Risano wzmocniona oddziałem wojska z brygady Dormusa w Cattaro zaopatrzyłaby w żywność jeszcze w tym miesiącu twierdzę Dragalj.

— Do „Pressy" piszą z Cattaro pod dniem 29. grudnia: Południowe strony aż po blokhauzy w Krywoszy uspokojono pospiesznie. Wzdłuż granicy her-

Część historyczno-statystyczna.

Do statystyki zakładów karnych w Galicyi z końcem 1868 r.

W domu karnym we Lwowie (u Brygitek) było 74 sypialni, stanowiących ogółem obszar 1078 sążni kwadr., 25 sal roboczych rozległości 427 sążni kwadr., 1 cela dla skazanych na odosobnienie i 3 cele ciemne, tudzież 2 podwórza rozległości 1495 sążni kw., gdzie 1200 więźniów mogło jednocześnie używać przechadzki.

Zarząd domu karnego składał się z rządcy, kontrolora, adjunkta, pisarza, lekarza, chirurga, nauczyciela przedmiotów szkolnych, nauczyciela rzemiosł, rotmistrza, 4 wyższych dozorców straży i 39 dozorców stałych, tudzież 15 tymczasowych. Oprócz tego przychodziło co dzień 49 żołnierzy dla pełnienia straży.

Dnia 1. stycznia 1868 r. było w zakładzie 1476 więźniów. W przeciągu roku przybyło 562, uciekło 5 (zostali jednak schwytani), odbyło karę 420, ułaskawiono 77, przeniesiono do innych zakładów albo sądów 4, umarło 58, uciekło i nieschwytano 7. Dnia 31. grudnia 1868 było więźniów 1477, dom karny był zatem przepełniony, jest bowiem urządzony tylko na 1218 osób.

Pomiędzy więźniami, którzy przybyli do zakładu w ciągu r. 1868, było 450 rodem ze wsi, 107 z miast, i 2 z zagranicy. Pod względem wieku dzielili się następnie: 15letni był jeden, od 16 do 20 lat liczących było 16, od 20 do 30 lat 223, od 30 do 50 lat 178, od 40 do 50 lat 98, od 50 do 60 lat 29, od 60 do 70 lat 10. Polaków i Rusinów było 462, Rumunów 25, Żydów 69, Niemców 3. Katolików ob. łac. 131, obrz. gr. 312, rel. gr. or. 47. Stanu wolnego 324, żonatych 207 (z tych 54 bezdzietnych), wdowców 28. Wykształconych było tylko 5, czytać i pisać umiejących 39, nie umiejących czytać i pisać 515. Po za domem rodzicielskim wychowanych było 64, doskonale w prawdach swojej religii oświeconych tylko 65, dopiero pierwszy raz karanych było 210, tylko za przestępstwa już karanych 74, za zbrodnie 274, już raz ułaskawiony był 1. Pijaków nałogowych było 16, włóczęgów niepoprawnych 43, do bijatyki skłonnych 251.

Pod względem stanu i zarobkowości urzędnik 1, nauczyciel 1, właściciele gruntu 111, parobków i wyrobników wiejskich 198, kupców 4, majstrów 16, czeladników 44, służących 15, wyrobników miejskich 139, osób bez zatrudnienia 30. Bogatym nie był żaden, grunt albo mały majątek posiadało 144, całkiem bez majątku było 415. Za zbrodnię polityczną został w r. 1868 do zakładu oddany 1, za gwałt publiczny 9, za podrabianie banknotów 3, za porubstwo 12, za morderstwo 26, za zabójstwo i ciężkie obrażenie ciała 55, za podpalenie 19, za kradzież 370, za sprzeniewierzenie 1, za rabunek 52, za oszustwo 9. — 266 więźniów było skazanych na 1 rok do 2 lat, 128 do 4 l., 91 do 6 l., 23 do 8 l., 18 do 10 l., 8 do 12 l., 20 do 20 l., 6 na całe życie. — 445 było całkiem zdrowych, 86 nieco słabszych, 20 na siłach podupadłych, 8 kalek. — Z więźniów 1868 r. ze zakładu wypuszczonych odsiedziało 319 karę więzienia 1 do 2 lat, 100 2 do 4 l., 59 4 do 6 l., 12 6 do 8 l., 7 8 do 10 l., z tych podczas kary sprawowało się dobrze 384, mniej dobrze 74, źle 39; oprócz 36 już przed przybyciem do zakładu dość wykształconych, nauczyło się religii 128 wybornie, 281 dobrze, a 52 wcale się nie nauczyło. Czytać nauczyło się 30, pisać 18, rachować 26. Wychodzącym z więzienia wypłacono z pieniędzy zaoszczędzonych 3426 złr., a z fundacyi 262 złr. Z wypuszczonych oddano 4 do policyi, 101 puszczono całkiem na wolność, 384 odesłano do domu drogą przymusową (za paszportami przymusowemi), 8 oddano w opiekę innym zakładom.

W szkole więziennej uczyli 3 księża, 1 nauczyciel i 13 więźniów wykształconych; do szkoły uczęszczało 40 więźniów liczących od 15 do 20 l. i 97 od 20 do 40. Religii uczyło się 88 z wybornym skutkiem, 44 z dobrym, 5 zaś z niedobrym. W przedmiotach elementarnych celowało 113, dobrze uczyło się 19, źle 5.

Rolnictwa, chowu bydła, sadownictwa i pszczelnictwa uczyło się 137. Oprócz tego uczyło się wielu więźniów śpiewu. Księgozbiór składał się z 662 dzieł w 967 tomach.

cegowińskiej uwijają się powstańcy, unikają jednak starcia z wojskiem i po kilku strzałach uciekają. Dwaj kawalerowie maltańscy, hr. Lichnowsky i Khevenhüller opuścili wczoraj Bocchę po dwutygodniowym pobycie. Obaj zasłużyli się tu bardzo około ulżenia niedoli chorych żołnierzy. Także i lekarz baron Mendy odznaczył się tu chlubnie.

Monachium. Król przyjmował d. 7. stycznia bar. Werthera posła pruskiego, który mu złożył listy uwierzytelniające go posłem Związku północnoniemieckiego.

Paryż. Cała prowincya podziela radość stolicy francuskiej z powodu utworzenia nowego ministerstwa. Korzystne to wrażenie nie odnosi się jedynie do kół liberalnych departamentów, lecz także i do organów prawdziwej demokracyi. Nawet podpora radykalizmu południowego „Emancipation de Toulouse“ wyraża się o tem zdarzeniu bez uprzedzeń i pochlebnie i oświadcza, że przyjmie wszelkie swobody, zkądkolwiek oneby wyjść miały. Tem samem organ ten wystąpił z szeregu dziennikarstwa nieprzebłaganego. To odstępstwo niepokoi mocno przewodców stronnictwa radykalnego w Paryżu. Ale ostatecznie i ci przygotowani są już na dalszy ciąg takich przykrości. Jeden z członków tegoż stronnictwa, Prévost Poradol, zamanifestował w „Journal de Debats“ tożsamo swą apostazyę. Krok ten Poradola tłomaczono tem, że chce on sobie tem zapewnie utorować drogę do rządu i wyjednać sobie jakieś administracyjne stanowisko. Jednakże omylono się, gdyż Paradol dąży tylko co najwięcej do mandatu poselskiego. Ollivier jednak chcąc jako minister sprawiedliwości zwołać komisyę dla ułożenia nowej ustawy prasowej, zamierza powołać do tego Prévost Poradola. J. Weiss, redaktor dziennika „Journal de Paris“, mianowany został przez nowego ministra Maurice Richard jeneralnym sekretarzem ministerstwa sztuk pięknych. Sekretarz ministerstwa finansów Haudry de Janory i sekretarz prefektury sekwańskiej Alfred Blanche pozostaną na swych stanowiskach. W ministerstwie oświecenia odrzucono niepraktyczny wniosek Bourbeau względem systemu bezpłatnego kształcenia ludu. Légris i jego przyjacieli sprzeciwiają się bezpłatnemu a przemawiają za przymusowem kształceniem. Zarazem zgodziło się w zasadzie ministerstwo na projekt klerykalnego stronnictwa t. j. na wprowadzenie systemu wolnego pobierania wyższych nauk. W tej mierze zastosuje się rząd do wzoru belgijskiego i w miejsce uniwersytetów państwa wprowadzać będzie wolne uniwersytety. Hr. Daru pracuje nad tem usilnie, by księcia Alberta de Broglie w sposób dyplomatyczny usunąć z Paryża. Daru radby wysłać księcia na posadę posła do Petersburga, ale wtedy powstałaby nowa trudność z dzisiejszym posłem Fleurym. Zdaje się tedy, że książę otrzyma poselstwo w Berlinie. Krąży pogłoska, że stanowisko jenerała Leboeuf jest zachwianem. Następcą jego zostałby jenerał Trochu. Przyczyną upadku dzisiejszego ministra wojny ma być wydanie siedmiu milionów na karabiny Chassepot dla konnicy. Pogłoska ta jednak jest jeszcze wątpliwą. Mówią tożsamo o pensyonowaniu prefekta policyi Pietriego.

— Wielkie zgromadzenie ma się odbyć 16go pod przewodnictwem znanego ekonomisty Say w interesie utrzymania wolności handlowej. W sferach świadomych rzeczy zapewniają, że Ollivier wniesie niezadługo projekt względem zniesienia ustawy o bezpieczeństwie i częściowego zniesienia art. 75 konstytucyi. „Le Temps“ zapewnia, że cesarz przystał na odwołanie Lavaletta z Londynu i Benedettego z Berlina, tego ostatniego zastąpiłby Mercier albo Malaret. „La Patrie“ zbija pogłoskę, iż książę Broglie ma być przeznaczony do Londynu; wprawdzie mają nastąpić później zmiany w ciele dyplomatycznem, ale na teraz nic jeszcze nie postanowiono.

Florencya. „Nazione“ donosi, że kontradmirał Acton objął tekę marynarki. Król wyjechał do Turynu.

Rzym. O podaniu wniesionem przez francuskich biskupów do papieża względem regulaminu soborowego pisze korespondent rzymski „Morning Post“: „Akt ten ma skromny tytuł: Animadversiones (Spostrzeżenia). Biskupi nie odmawiają papieżowi prawa ułożenia regulaminu inconsulto concilio (bez porozumienia się z soborem) tudzież mianowania urzędników zgromadzenia kościelnego i wybierania członków do komisyi dla wniosków postawionych. Z innej jednak strony odmawiają tego prawa biskupi. Opierając się na niekorzystnem wrażeniu, jakie to prawo na wielkiej części zgromadzenia sprawiło, wyrażają życzenie, by regulamin i mianowania poddano pod głosowanie soboru. Sobor nie powstanie przeciw Ojcu św. — mówią podpisani na tem podaniu — zwłaszcza teraz, gdy regulamin i mianowania stały się rzeczą skończoną i znaną powszechnie. Należałoby jednak po prywatnem porozumieniu znieść niektóre postanowienia regulaminu, a co do mianowań wypadałoby niektóre mniej lubione (minus gratae) osobistości skłonić do ustąpienia. Na końcu tego podania podpisani wyrażają swą uległość dla Ojca św.“

Madryt. W Alicante, Walencyi, Huescar i Alcoy wybuchły zamieszki podczas wyborów do rad miejskich. Republikanie zaczynają się znów krzątać.

— W kołach parlamentarnych opowiadają, że część obecnych deputowanych powzięła myśl utworzenia centrum, skoro tylko posiedzenia Kortezów się rozpoczną. Prawdopodobnie ideę tę zawdzięczać należy unionistom. Dzienniki progresystowskie są z tego bardzo niezadowolnione.

Jenerała Pierrad po 3 miesięcznem więzieniu uwolniono, ponieważ rząd w Tarragonie nie przyjął oskarżenia. Pierrad zasiądzie w Kortezach i wezwie ministeryum spraw wewnętrznych Segasta, ażeby się usprawiedliwił z zarzutu uczynionego mu (Pierradowi), jakoby miał być winien zamordowania sekretarza rządowego w Tarragonie. Republikańska mniejszość przygotowuje oskarżenie przeciwko ministrowi spraw wewnętrznych.

Sprawozdanie komisyi budżetowej już jest odrukowane. Rząd ma być upoważniony do emitowania papierów celem kontynuowania budowli rządowych; rząd ma przed 30. czerwca przedłożyć projekty do prawa o dotacyi duchowieństwa, o pensyach urzędników cywilnych i wojskowych, o reorganizacyi armii, o systemie budowania okrętów, o przeobrażeniu arsenałów i o reformach w wszystkich gałęziach administracyi fiskalnej. Podczas najbliższego roku etatowego ma być rząd upełnomocniony do zawieszenia amortyzacyi akcyi budowy dróg, budowli rządowych i akcyi skarbowych, obligacyi kolei żelaznych i akcyi kanału Lozoga.

Kilku dyrektorów i wyższych urzędników w ministerstwie skarbu odbyło w tych dniach naradę, na której uchwalono, ażeby usiłowaniom reformatorskim Figuerola zaciętą stawić opozycyą. Wiadomą jest rzeczą, że właśnie w personalu ministerstwa skarbu znajdują się liczne, antyrewolucyjne żywioły, zwolennicy Izabelli i Gonzagi Bravo; że jednakże w ten sposób się skoalizują w celu systematycznego zwalczenia nowej ery, tego nie oczekiwano.

Od Nowego Roku panują w Madrycie i okolicy niesłychane tam mrozy. Staw w Rettiro pokryty jest grubym lodem. Komunikacyą natomiast z prowincyami przywrócono jako tako. Tylko Galicya zdaje się być jeszcze zasypana śniegami.

Konstantynopol. Zamówione przez wicekróla nowe fregaty pancerne stojące w Marsylii, zapłacone będą przez rząd turecki, który je weźmie. Dalsze żądania nie były wicekrólowi stawiane. W tej chwili nie toczą się żadne układy.

Pomimo zaprzeczeń półurzędowe dzienniki zapewniają, że przybyć tu mają car Alexander, król Wiktor Emanuel i szach perski. Poseł hiszpański odjechał do Madrytu; posada jego ma być ze względów oszczędności zwiniętą.

— Dzienniki petersburskie mowią, że wicekról Egipski nie dał jeszcze odpowiedzi na ostatni firman sułtański. Odpowiedź jest wprawdzie dana w liście do wezyra, lecz ogólnikowa i wymijająca. Brzmi ona następnie:

„Server efendi, jeden z wyższych urzędników państwa tureckiego wręczył mi temi dniami firman cesarski, jak to miał sobie polecone. Przyjąłem ten firman z uszanowaniem, jakie winienem oddawać rozkazom JCmci. Obrząd odczytania tego firmanu

---

Bardzo wielkie zasługi dla zakładu położył p. Kryłoszanin i prof. uniwersytetu Dr. Kostek, który każdej niedzieli i święta z wielu klerykami obrz. gr. k. miewał odczyty o moralności i t. d. dla więźniów bez różnicy wyznania.

W r. 1868 używano do robót 2043 więźniów, których czas kary wynosił 535.543 dni, z tych 324.394 dni pracowano, 33.688 dni niepracowano z powodu choroby, 42.166 z powodu mniejszych słabości, 656 zaś z powodu kar dyscyplinarnych. Na niedziele i święta wypada 134.638 dni. Dla potrzeb zakładu użyto 92.254 dni, więc co dzień 323 więźniów w przecięciu i to do zwyczajnych ręcznych robót 266, do robót przemysłowych 42, do pisania 15. Do robót dla zarobku użyto w zakładzie 180.032 dni, po za zakładem 52.108. Więźniowie zarobili dla siebie przy robotach domowych 1262 złr., innemi robotami 11.932. Z tego wydano na polepszenie pożywienia 5844 złr., oszczędzono zaś 7350 złr. Bardzo niekorzystnie wpływa na rozdzielenie robót i jak największe zużytkowanie sił roboczych wielka liczba dni świątecznych 3 wyznań, co w innych krajach jest nieznanem. Na utrzymanie czystości i na prace ręczne w zakładzie użyto 22.736 dni roboczych, na obsługę chorych więźniów 7253 (do szpitalu zakładu oddawani bywają także więźniowie i inkwizyci chorzy z sądu krajowego i powiatowego), na gotowanie potraw 5034, na pranie bielizny 9968, na krawiectwo 2900, na szewstwo 2004, na stolarstwo 756, na kowalstwo 916, na tokarstwo i robienie drewnianych trzewików 1908, na bednarstwo 375, na introligatorstwo 289, na mularstwo i kamieniarstwo 1270, na golenie i spuszczanie włosów 1464. Na zarobek i dla handlu użyto do robienia sukna 22.642 dni, do robienia płótna 42.620, do krawiectwa 107.408, do szewstwa 2060, do introligatorstwa 420, do malowania pokoi 336, do robienia pudełek na zapałki 1585, do tokarstwa 1249, do kowalstwa 1055, do robót ogrodniczych 7981, na kolei 34.281, w magazynach 7506, na rąbanie drzewa 2350.

W 1868 r. chorowało: Na choroby mózgu, kości pacierzowej i nerwów 38, na choroby oczu 266, uszu 7, przyrządów oddechania 236, na choroby serca 16, przyrządów trawienia 117, moczenia 7, na choroby płucowe 3, na choroby kości 62, na szkorbut (gnilec) 25, na choroby skóry 84, stawów 25, na melancholię 3, na rany 44. Wyleczonych zostało 813 całkiem, 26 ile było można, 81 niewyleczonych, umarło 58. Ogółem było chorych 978 przez 33.688 dni.

Z pomiędzy zmarłych liczył 1 lat 15, 3 od 16 do 20 l., 22 od 20 do 30 l., 14 od 30 do 40 l., 6 od 40 do 50 l., 7 od 50 do 60 l., 5 od 60 do 70 l. Z tych do zakładu przyszło 29 zdrowych, 16 niezdrowych, 12 słabych i 1 kaleka. Na choroby mózgu umarło 4, na piersi 31, na choroby serca 3, na choroby przyrządów do trawienia 7, na choroby moczenia 1, na choroby kości 4, na szkorbut 1, na choroby stawów 1, na rany 1.

W r. 1868 ukarano w drodze dyscyplinarnej 4 za obrazę urzędników, 66 za obrazę straży, 66 za kłótnie z drugimi więźniami, 7 za obrazę obcych osób, 47 za złe sprawowanie się po za zakładem, 7 za nieprzyzwoite zachowanie się w szkole, 44 za nieprzyzwoite sprawowanie się na robocie, 1 za burdę o wikt, 162 za inne wykroczenia przeciw porządkowi domowemu. Między nowicie ukarano 34 skarceniem, 78 odebraniem wygód, 427 włożeniem krótkich kajdan, 19 twardem łóżkiem, 275 postem, 337 odosobnieniem, 319 ciemnicą, 4 przeniesieniem do innych oddziałów, 12 zakuciem w kajdany; 186 było tylko raz, 85 2 razy, 37 3 razy, 30 4 razy, 43 często karanych. Za roboty więźniów, przez osoby prywatne zamówionych, otrzymał zakład 1868 r. 16.900 złr., za towary i roboty w zakładzie wyrabiane 27.200 złr. Rząd płacił na utrzymanie zakładu 150.503 złr. Innych przychodów było 700 złr. Płace urzędników wynosiły 4200 złr. z dodaniem pomieszkania wartości 220 złr.; płace pisarzy dziennych 1155 złr. Żołd straży więziennej wynosił 15.044 złr., relutum za pomieszkanie 960 złr., na ubiór 2788 złr., za straż wojskową płacono 16.392 złr., zapomogi i nagrody wynosiły 1614 złr., wydatki na podróż 175 złr. Prócz tego zakład ponosił następujące wydatki: utrzymanie budynków 6000 złr., opał 5000 złr., oświetlenie 900 złr., przyrządy domowe 6418 złr., kościół 100 złr., szkoła 380 złr., wyżywienie więźniów 75.277 złr., ubior 12.000 złr., szpital 4800 złr., przyrządy do robót i materyał 24.900 złr. Więźniom zostało z zarobku 9290 złr. Nowe budynki kosztowały 7500 złr.

Nadmienić trzeba, że więźniowie i strażnicy dostają chleb żołnierski z piekarni wojskowej w takiej ilości i gatunku jak wojsko.

Zakład karny u Brygitek jest przeznaczony dla całej wschodniej Galicyi z Bukowiną, i według ustawy karnej każdy, na więcej jak 1 rok zasądzony, ma tutaj odsiadywać karę. Lecz ponieważ więzienie to jest zawsze przepełnione, przeto wielka liczba więźniów odsiaduje karę w zakładach sądów krajowych i obwodowych. — Przed r. 1866 więźniowie na więcej niż 10 lat zasądzeni, odsyłani bywali do Karthaus pod Iczynem w Czechach, jeżeli zaś byli wyznania prawosławnego, aż do Gradyski, lecz od r. 1866 zakład lwowski jest i dla tych ostatnich przeznaczony.

odbył się z pożądaną świetnością i czcią należną. Server efendi spełniwszy swoje posłannictwo wraca do Wys. Porty, a ja daję mu to pismo, aby je osobiście wręczył JCmci z prośbą o zachowanie mi nadal i umocnienie łaski cesarskiej, tyle mi w każdej okoliczności potrzebnej. Nie udzieliłem Serverowi efendemu niektórych próśb, jakie pragnąłbym przedłożyć, gdyż pod tym względem spuszczam się na wysoką uprzejmość dla mnie JCmci. Ponieważ wrota łaski i dobroci cesarskiej zawsze stoją otworem dla tych, co ich potrzebują, przeto ośmielę się może innym razem przedłożyć za pośrednictwem Waszej Wysokości te życzenia moje łasce i uprzejmemu uwzględnieniu JCmci.“

Ameryka. „Courrier d'Etat“ donosi za rzecz pewną, że prezydent Stanów Zjednoczonych Grant zamierzy odwiedzić w czerwcu dwory francuski, angielski, pruski i rosyjski.

Kronika.

— Dla pogorzelców Lanckorony włościanie z Klimkówki w pow. gorlickim złożyli 1 złr. 20 c.

— Do Rady powiatowej śniatyńskiej wybrany został d. 10. b. m. z grupy miast p. Karol Pasieczny c. k. sędzia powiatowy.

(Pożary.) Dnia 21. z. m. wybuchł pożar w Biegonicach w pow. Nowo sądeckim, spłonęła zagroda włościańska, przyczyna niewiadoma. szkoda (tylko w części zabezpieczona) wynosi 1800 złr.; d. 26. z. m. zgorzała w Kłodniu w pow. żółkiewskim chata od kilku lat nie zamieszkała, przyczyna pożaru niewiadoma, szkoda wynosi 20 złr.; d. 1. b. m. zgorzał w Gaboniu w pow. Nowo sądeckim młyn w skutek podpalenia, szkoda (ubezpieczna) wynosi 2000 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sprostowanie. W wczorajszym numerze naszej Gazety doniesiono, jakoby Jego Exc. hr. Kazimierz Krasicki należał do grona założycieli nowego akcyjnego towarzystwa asekuracyjnego. Wiadomość ta powzięta z dziennika wiedeńskiego „Volkswirth“ jest, jak się dowiadujemy, zupełnie mylna.

Lwów, 11. stycznia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 15 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 15 c. do 4 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 15 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 80 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 46 złr. — c. do 49 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. — c. do 10 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 30 do 35 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Wykaz

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowiecko-Jassy kolei żelaznej.
(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Liczba podróżnych	Transp. towarów cetnary celne	Dochody od osób pak. i prz pospieszn. złr.	c.	od towarów złr.	c.	Razem złr	c.
Od 1. stycz. do 30. list. 1869	169676	2837084	460202	01	1322661	04	1782863	05
Od 1. do 31. gru.	20247	315765	41089	66	153755	73	194945	39
	189923	3152849	501291	67	1476416	77	1977708	44
Od 1. stycz do 30. list 1868	144201	2634214	387481	06	1206388	27	1593869	33
Od 1. do 31. gru	15676	213320	36041	22	90937	37	126978	59
	159877	2847534	423522	28	1297325	64	1720847	92

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń. 12. stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi adresowej izby deputowanych Rady państwa przewodniczący oznajmił, że według doniesienia ministerstwa Najjaśniejszy Pan rozporządził, aby obadwa memoryały ministeryalne zostały ogłoszone. Wniosek Grocholskiego o odroczenie dyskusyi nad adresem i wniosek pośredniczący Rechbauera, aby uchwalenie adresu odroczyć aż do ogłoszenia memoryałów, zostały odrzucone. W debacie jeneralnej Grocholski ganił projekt adresu, który jak gdyby dążył do stanu oblężenia. Schindler przemawiał za adresem w myśl którego ustać mają nieuprawnione pretensye, a pokój bez wszelkiego przymusu ma być przywrócony. Svetec powiada, że myśl ugody i uchylenia teraźniejszego stanu rzeczy przejmuje wszystkie ludy Austryi. Kuranda powiada, iż nie należy dać się wprowadzić w błąd uporem Czechów.

W specyalnej debacie oświadczają Grocholski i Svetec, że trzymają się stanowiska konstytucyjnego, jednak uważają zmiany konstytucyi za potrzebne. Svetec stawia poprawkę względem ogólnego przeprowadzenia praw zasadniczych. Poprawka ta wywołała dłuższą dyskusyę co do kwestyi językowej i szkolnej; poczem Svetec poprawkę cofa.

Paryż, 11. stycznia. Na posiedzeniu ciała prawodawczego Montpayroux wnosi żądanie interpelacyi względem subsumowania członków familii Bonaparte pod prawo pospolite. Minister sprawiedliwości oświadcza, że rząd zbada modyfikacyę jurysdykcyi wyjątkowych. Przezydujący odczytuje pismo jeneralnego prokuratora, żądające ścigania Rocheforta. Na posiedzeniu senatu oświadcza minister spraw zagranicznych w odpowiedzi na interpelacyę, że rząd teraźniejszy pochwala dotychczasowe zachowanie się w obec soboru.

(Telegramy „Czasu“.)

Kotar, 10. stycznia. Jenerał Rodich i komisarz br. Flock udali się do Castelnuovo, gdzie odebrali od zgromadzonych kniazów (wójtów) przyrzeczenie wierności i uległości na wieczne czasy.

Paryż, 10. stycznia. „Pays“ ogłasza list ks. Piotra Bonapartego do Rocheforta wyzywający go na pojedynek. Wiktor Noir udał się do księcia Piotra i został przez niego zabitym. (Noir był współpracownikiem dawniej pisma „Le Réveil“. Książe Piotr Bonaparte liczy lat 54, jest synem z drugiego małżeństwa Łucyana księcia Canino brata Napoleona I).

Paryż, 11. stycznia. Następujące są szczegóły sprawy księcia Piotra Bonapartego: Książę napisał do Rocheforta, wyrzucając mu, że został osobiście obrażony piórem jednego z najemników Rocheforta. Noir i Fonvielle udali się do księcia jako umocowani ze strony Paskala Gausseta pisarza artykułu znieważającego. Książę zapytał ich, czy oni są najemnikami wysłanymi przez Rocheforta? Wtedy Noir miał uderzyć księcia silnie w twarz, a Fonvielle przewidując odwet, miał dobyć rewolweru. Wobec tak natarczywych napastników książę Piotr pochwycił pistolet i dał ognia do Noira. Ten raniony padł na schodach. Minister sprawiedliwości nakazał aresztować księcia za zezwoleniem cesarza. Śledztwo rozpoczęte.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Badeni W., z Sochorowa. — Hr. Bielski Z., z Łupaszowa. — Hr. Krasicki Ig., z Liska. — Br Wattmann E., c. k. pens. pułk, z Cieszanowa. — Wyndham W., z Kujdaniec. — Wolski A., z Dombry.

Hotel europejski: Hr. della Skala J., z Juśkowic. — Bratkowski L., z ros. Podola. — Gołaszewski W., z Targowisk. — Krzyżanowski Ksaw., z Żółkwi. — Obertyński Wł., z Łonki. — Żurakowski A., z Horhacza.

Hotel Langa: Bauer R. i Wągrowski J., c. k. porucz., z Przemyśla.

Hotel angielski: Ks. Poniński A., z Dobrostan. — Karniewski W., z Zawidcza. — Kawecki Wł., c. k. sędzia pow., z Czortkowa.

Hotel Landesa: Rosenberg J., adw., z Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. stycznia.

PP.: Obertyński Zdz., do Tarnawicy. — Serwatowsy M., Z., W. i T., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. i 11. stycznia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.27	+ 3.0	87	Pd. mi.	10
2. god. po poł.	325 27	+ 4.8	78	PdW. sł.	7
9. god. wiecz	324 99	+ 1.4	81.	— „	9
Deszczu 2.94.					
7. god. zrana	323 90	+ 1.7	91.	PdW. sł.	10
2. god. po poł.	323.05	+ 3 0	90.	Pd. mi.	10
9. god. wiecz.	324.07	+ 1.9	85.	— d. si.	10
Deszczu: 2.52.					

TEATR.

Dziś (przed. poł.): **„Walka stronnictw“**, komedya w 2 aktach przez Jana Stożka po raz pierwszy: **„Piękna Galatea“**, operetka w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 11. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	244	—	245	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	206	05	207	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	105	—	107	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	87	70	88	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	—	90	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	91	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	20	73	65
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II.	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	68	5	75
„ cesarski	—	—	—	—	5	72	5	78
Napoleondor	—	—	—	—	9	75	9	85
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	89	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51½	1	52½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	120	25	121	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 stycznia 1869.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.75	70.90
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	222.50	223.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	222 —	223.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	90.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99.—	99.10
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104.—	104 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	118 25	118 50
Renty Como po 42 lir. austr.	22.75	23.25
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	92.75	—.—
Bukowiny	73.—	74.—
Galicyi	72 70	73.20
Niższej Austryi	95.50	96.—
Siedmiogrodu	75.25	75 75
Węgier	79.—	79.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.—	101.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	314 —	315.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	264 50	264 75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	889.—	892.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	105.—	—.—
Banku narodowego	746.—	747.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	594.—	596 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	189 75	190 25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2160	2170
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	245 50	246.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	205 50	206 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	411.—	412.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	259 —	259 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	230.—	232.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.25	107.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.75	89.25
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.25	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90 50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91. —	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	100.50	101 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.20	94.50

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	160.50	161.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15. —	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palffego po 40 zł. m. k.	30.50	31.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16 —
Salma po 40 zł. m. k.	42.—	43 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	126.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	63.50	64 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.20	103.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.80	103.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.90	103.15
Hamburg za 100 M. B.	91.—	91.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.25	123.45
Paryż za 100 fr.	48.95	49.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.79	5.80
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.84	9.85
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.65	120.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. stycznia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	50
„ „ z procentami z maja i listopada	60	50
„ „ w srebrze	70	60
Losy z 1860. roku	98	50
Akcye banku wiedeńskiego	744	—
„ „ kredytowego	264	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	—
Srebro	120	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	78½

(83) **Edict.** (1)

Nro. 61128. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten A. Hirsch Scholz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Sigmund Weiser wegen Zahlung des Dom. 140, pag. 406 n. 94 on. über den Hausantheilen sub Nr. 413²/₄ pränotirten Summe von 2000 fl., 2000 fl. und 1000 fl. respective des Gesammtbetrages von 5000 fl. öst. W. s. N. G. unterm 28. November 1869 Zl. 61128 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur mündlichen Verhandlung auf den 25. Jänner 1870 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Lemberg zur Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hr. Landesadvocaten Dr. Rechen mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Rappaport als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Lemberg, den 4. December 1869.

(60) **Edykt.** (1)

Nr. 23386. Podaje się do publicznej wiadomości, że z powodu wniesionej prośby przez Magdalenę Brandys przeciw Andrzejowi Szyjut o przyznanie na własność kwot 300 złp., 18 złp. 20 gr., 284 złp., 8 złp. 5 gr. na rzecz Jędrzeja Szyjuta na realności Nr. 236 Gm. VIII. od Franciszki i Michała Malinowskich należących zaintabulowanych, na częściowe zaspokojenie pretensyi na mocy wyroku byłego trybunału z dnia 29go grudnia 1848 l. 1210 w kwocie 393 złp. z p. n. niewiadomemu z pobytu Andrzejowi Szyjutowi ustanowiono kuratora w osobie p. adwokata Dr. Mochnackiego, dodając mu zastępcę w osobie p. adwokata Dr. Koreckiego, niewiadomym zaś z pobytu Franciszce i Michałowi Malinowskim kuratora w osobie p. adwokata Dra. Wyrobka, dodając mu zastępcę w osobie p. adwokata Dr. Jakubowskiego, i ciż przez swych kuratorów o zapadłej rezolucyi s. t. na dniu dzisiejszym zawiadomieni zostają.

Z c. k. sądu delegowano-miejskiego.

Kraków, dnia 28. grudnia 1869.

(72) **Edykt.** (1)

Nr. 125. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w myśl §. 2. roz. orządzenia wysokiego ministeryum sprawiedliwości z dnia 7go maja 1860 Nr. 120 Dz. u. p. c. k. notaryusza p. Dr. Rościsława Piątkiewicza od dnia 1. stycznia 1870 począwszy komisarzem sądowym do wymienionych w §. 183. lit. a ustawy notaryalnej czynności w spadkach w mieście Tarnopolu i jego okręgu zajść mogących, przez c. k. sąd obwodowy przeprowadzić się mających, uwalnia c. k. notaryusza p. Aleksandra Wintera z dniem 31. grudnia 1869 od tychże czynności w pomienionym mieście i jego okręgu, oraz p. Aleksander Winter od dnia 1. stycznia 1870 począwszy do czynności wyż wspomnionych w spadkach w powiatach sądowych Ihrowice, Skałat i Mikulińce zajść mogących, przez c. k. sąd obwodowy przeprowadzić się mających, sądowym komisarzem się mianuje.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 5. stysznia.

(71) **Edykt.** (1)

Nr. 16096. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że Justyna z Tymczyszynów Olexiuk w Snowidowie na dniu 9. listopada 1869 do L. 16096 prośbę wniosła o uznanie, że jej małżonek Olexiuk vel Wujów z Snowidowa, który jako szeregowiec z 58. pułku Arcyksięcia Ludwika Wiktora w bitwie pod Königgrätzem w roku 1866 zaginął i dotąd nie powrócił, jako zmarły uważany, a związek małżeński z nim 9go lutego 1864 zawarty rozwiązany być ma. — Dla Michała Olexiuka, o istnieniu którego żadnej nie ma dotąd wiadomości, ustanowiono kuratorem p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego z substytucyą Dr. Tutaka, zaś każdego, ktoby o życiu lub śmierci tegoż co dopiero wymienionego zaginionego jaką wiadomość miał, wzywa się, aby o tem temu c. k. sądowi obwodowemu, lub też ustanowionemu kuratorowi w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej należycie doniósł.

Stanisławów, 18. grudnia 1869.

(44) **Edykt.** (1)

Nr. 66764. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą p. Helenę Komar, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania przez Ignacego Lewakowskiego z dnia 30go grudnia 1869 do L. 66764, uchwałą z dnia 31. grudnia 1869 do L. 66764 nakaz płatniczy na sumę wexlową 2000 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Dr. E. Hofmanowi doręczonym został.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(50) **Edykt.** (1)

Nr. 65291. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 21. grudnia 1869 zaciągniętą została do rejestru handlowego zgłoszona firma handlowa filii austryackiego banku centralnego we Lwowie (Filiale der österr. Centralbank in Lemberg), i że firmę tę podpisywać będą członkowie rady zawiadowczej jeneralnej, którym kierownictwo tej filii powierzono, a mianowicie: Dr. Franciszek Smolka, adwokat we Lwowie, Dr. Piotr Gross i Nikodem Sochanik, oraz dyrygentem filii zamianowany Franciszek Zima i urzędnicy wyżsi tego banku Tadeusz Niewiadomski i Bolesław Hefern, a to w ten sposób, iż albo dwóch członków rady zawiadowczej powyżej wymienionych razem, albo jeden członek rady zawiadowczej razem z dyrygientem, lub z jednym z powyżej wymienionych urzędników banku, albo dyrygient razem z jednym z tych urzędników, albo też nakoniec urzędnicy Tadeusz Niewiadomski i Bolesław Hefern razem z jednym powyższych członków rady administracyjnej, lub z dyrygientem Franciszkiem Zima pod powyższą firmą nazwiska swoje kłaść będą.

Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

(74) **Obwieszczenie.**

L. 1. Wydział Samborskiej izby adwokatów podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na jej liście adwokatów wpisani są po dzień 1. stycznia 1870 roku:

I. Z siedzibą w Samborze.

1. Dr. Teodor Szemelowski.
2. Dr. Leon Witz.
3. Dr. Karol Pawliński.
4. Dr. Bazyli Wołosiański.
5. Dr. Jakób Kohn.
6. Dr. Szymon Ehrlich.

II. Z siedzibą w Drohobyczu.

1. Dr. Marek Wohllerner.
2. Dr. Władysław Wolski.

III. Z siedzibą w Stryju.

1. Dr. Filip Fruchtmann.
2. Dr Józef Karchezy.
3. Dr. Hilarion Baczyński.

Sambor, dnia 7. stycznia 1870.

(2) **Edykt.** (2)

Nr. 61178. Ces. król. Lwowski sąd krajowy czyni wiadomo, że w tymże dnia 4. lutego 1870 o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod Nr. 285 m. położonej w celu zniesienia spólnictwa, jakie względem tejże pp. Dr. Leonowi Witz, Rebece Jetzes i Józefowi Lewkowiczowi przysługa, tudzież na zaspokojenie kosztów egzekucyi w kwocie 81 złr. 17 kr. w. a. po ustanowieniu warunków ułatwiających pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość tejże realności w drodze ocenienia wyrachowana w kwocie 34.263 złr. 57 kr. w. a.

2. Realność ta na powyższym terminie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum 10% ceny wywołania w okrągłej sumie 3420 złr. w. a. w gotówce złożyć. Jeżeliby jednak który z współwłaścicieli realności sprzedać się mającej licytować chciał, wolno im będzie wadyum, a to Leonowi Witz na swojej ¹/₂ części tej realności, reszty współwłaścicielom zaś na sumach swoich na rzecz ich na częściach ich własnych zaintabulowanych tabularnie, lub w razie extabulowania tychże na ich częściach realności zabezpieczyć. Wadyum zostanie tylko od najwięcej ofiarującego zatrzymane, reszcie licytantów zaś po ukończeniu licytacyi natychmiast oddane.

4. Co do ciężarów i długów odsełą się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co do zaległych podatków do tutejszej c. k. administracyi podatkowej i c. k. urzędu podatkowego, zaś extrakt tabularny i akt ocenienia i resztę warunków licytacyjnych w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział biorące, dalej nieznanych z miejsca pobytu wierzycieli Józefa i Julię Rebakowskich, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 29. maja 1869 na realność pod L. 285 m. prawa rzeczone nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie inne późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, przez kuratora tymże już poprzednio w osobie p. adwokata Dr. Gnoińskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Majewskiego postanowionego zawiadamia.

Lwów, dnia 4. grudnia 1869.

(6) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 10843 - R. s. k. Gmina wyznania izraelitów Jarosławskich postanowiła systemizować posadę nauczyciela religii mojżeszowej dla szkoły głównej chłopców, dla szkoły dziewcząt i oraz dla szkoły niższej realnej Jarosławskiej.

Roczna płaca do tej posady przywiązana wynosi pięćset (500) złr. w. a., zaco nauczyciel obowiązany będzie uczyć nauki religii młodzież izraelicką do powyżej wymienionych szkół uczęszczającą.

Prawo prezentowania na tę posadę przysługa wydziałowi wyznaniowemu w porozumieniu z miejscowym rabinem i z członkami wyznania mojżeszowego w radzie gminy miejskiej Jarosławskiej zasiadającymi, prawo mianowania zaś radzie szkolnej krajowej.

Kandydaci na tę posadę zgłosić się mają w terminie konkursowym aż do końca lutego 1870 do Rady szkolnej krajowej, i w podaniach swoich prócz kwalifikacyi do nauczania religii złożyć dowody znajomości języka polskiego jako wykładowego, oraz znajomości języka hebrejskiego i niemieckiego; przyczem się nadmienia, że nominacya na tę posadę jak i na każdą inną posadę nauczycielską przez pierwsze trzy lata uważać się będzie jako prowizoryczną.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 22. grudnia 1869.

(21) **Edykt.** (3)

L. 14022. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski pp. Mortka Rost i Josla Fischera lub ich spadkobierców wszystkich z życia i miejsca pobytu niewiadomych niniejszem uwiadamia, iż p. Leon Wróblewski właściciel V. schedy dóbr Czortkowa pod dniem 8. grudnia 1869 l. 14022 przeciw nim pozew o wyekstabulowanie sumy 1100 złr. m. k. z przyn. dom. 194 p. 3. n. 110 on. intabulowanej ze stanu biernego V. schedy dóbr Czortkowa wniósł i że do rozprawy ustnej termin na 22go lutego 1870 o 10tej godzinie zrana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Sternklara, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Mantel niebezpieczeństwem i na koszta tych po-zwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali, tego sądowi temu oznajmili i wszystkie ku obronie swej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 13. grudnia 1869.

(28) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3848. Ces. król. sąd powiatowy w Rożniatowie podaje do powszechnej wiadomości, że końcem ściągnięcia należytości 10 złr. w. a. z przynależytościami odbędzie się w budynku sądowym dnia 30go stycznia 1870, 14. lutego 1870 i 25. lutego 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem publiczna przymusowa przedaż posiadłości pod L. 5 w Spasie położonej, Pawła Andrejczuka własnej, składającej się z domu drewnianego pod słomianym dachem już upadkiem grożącego, i ogrodu 900 kwad. sążni obejmującego.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podana będzie suma 60 złr. w. a. za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek wynoszący 10% ceny wywołania w gotowiźnie.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w sądowej kancelaryi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rożniatów, dnia 5. grudnia 1869.

(62) **Edict.** (3)

Nro. 17532. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte wird dem Rubin Kiesler hiemit bekannt gemacht, daß Samson Slutzker gegen denselben unterm 5. December 1869 z. Zl. 17532 eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 500 fl. öst. W. s. N. G. überreicht hat, worüber unterm 9. December 1869 z. Zl. 17532 die Zahlungsauflage ergangen ist.

Da der Wohnort des Belangten Rubin Kiesler dem Gerichte unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Przybyłowski mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Rosenberg auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die obgenannte Zahlungsauflage zugestellt.

Stanislau, am 9 December 1869.

Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht Linz als Schwurgericht hat mit Urtheil vom 13. December 1869, Zahl 7781 das Verbot der Weiterverbreitung des in der Beilage zum Linzer Volksblatte Nr. 267 vom 21ten November 1869 unter der Aufschrift "Das Schandpalais am Judenplatz in Wien" veröffentlichten Artikels, dessen Inhalt das Vergehen der Aufwieglung nach §. 300 St. G. begründet, gemäß §. 36 des Preßgesetzes ausgesprochen. (5)

(67) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 5286. Celem nadania stypendyum z fundacyi ś. p. Krystyana i Teresy Seidlerów o rocznych 52 zł. 50 kr. w. a., któráto kwota w miarę wzrostu dochodów fundacyi będzie podwyższoną, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest dla ubogich we Lwowie urodzonych synów mieszczan lwowskich, wyznania ewangelickiego, którzy uczęszczają lub uczęszczali do szkoły ewangelickiej we Lwowie. W braku kompetentów posiadających powyższą kwalifikacyę, może otrzymać stypendyum uczeń ubogi urodzony w Galicyi wyznania ewangelickiego, jeżeli się wykaże z dobrego prowadzenia się i z pilności wytrwałej.

Na propozycyę lwowskiego Superintendenta augsburgskiej konfesyi, nadaje stypendyum c. k. Namiestnictwo. Stypendyum nadane pobierać może stypendysta aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych.

Kandydaci winni wnieść podania należycie udokumentowane na ręce Dyrekcyi zakładu, do którego na nauki uczęszczają do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. lutego 1870.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 30. grudnia 1869.

(61) **Edykt.** (1)

L. 17698. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza zatraconego wekslu z daty Kutty 5. listopada 1867 w pięciu miesiącach od daty wystawienia płatnego w sumie 500 zł. w. a. na własne zlecenie (ordre) wydawcy Seliga Tillinger opiewającego i adresą przyjemcy Augustyna Andzułowskiego zaopatrzonego, aby takowy w przeciągu dni 45 tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż po upływie tegoż terminu jako umorzony i prawnych skutków pozbawiony, umorzonym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 22. grudnia 1869.

(63) **Edykt.** (1)

L. 126. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem p. Józefa Matiasa z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Karola Jakobszy dnia 22. grudnia 1869 do l. 18318 nakaz płatniczy sumy wekslowej 500 zł. w. a. z przyn. przeciw niemu wydany dla niego kurator w osobie p. adwokata Dra. Szydłowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Przybyłowskiego ustanowiony i że ten nakaz płatniczy do rąk kuratora doręczony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 5. stycznia 1870.

(65) **Edykt.** (1)

L. 19684. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż kasa oszczędności miasta Tarnowa przez dyrektora Dr. Jarockiego występująca, wniosła przeciw Wojciechowi Proszowskiemu pozew wekslowy dnia 30. grudnia 1869 do l. 19684 z prośbą o wydanie nakazu zapłaty sumy 80 zł. w. a. i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty dnia 31. grudnia 1869 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego pana Wojciecha Proszowskiego niewiadomym jest, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego ze substytucyą p. Dra. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy dla spraw wekslowych przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. grudnia 1869.

(30) **Konkurs.** (1)

L. 1094. W celu obsadzenia posady drogomistrza przy drodze powiatowej Tarnawskiej z roczną pensyą 300 zł. w. a. w razach używania go do dróg gminnych, za osobnem wynagrodzeniem, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Chcący starać się o tę posadę, mają swoje podania należycie poparte świadectwami co do potrzebnego w tej mierze uzdolnienia do dnia 15go lutego 1870 r. wydziałowi powiatowemu w Sanoku przedłożyć.

Z Wydziału rady powiatowej.

Sanok, dnia 29. grudnia 1869.

(38) **Edykt.** (1)

L. 66787. C. k. sąd krajowy we Lwowie jako sąd handlowy zawiadamia edyktem niniejszym, że na dniu 8go grudnia 1869 wniosła Krystyna Chojnacka pozew przeciw Pawłowi Hlibowickiemu o zapłacenie sumy wekslowej resztującej 51 zł. 55 kr. w. a. z p. n., w skutek czego uchwałą z dnia 15go grudnia 1869 do l. 62988 wydano nakaz zapłaty.

Ponieważ teraźniejsze miejsce pobytu pozwanego Pawła Hlibowickiego nie jest wiadomem, przeto sąd tutejszy ustanowił dla niego kuratorem z urzędu p. adwokata Dra. Semilskiego, zastępcą zaś adwokata Dra. Pomianowskiego, zarządziwszy doręczenie powyższego nakazu zapłaty kuratorowi.

Lwów, dnia 31. grudnia 1869.

(35) **Edykt.** (1)

L. 17429. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Adamowi Reisner, tudzież na wypadek tegoż śmierci jego z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż przeciw niemu Jan i Katarzyna Komarscy na dniu 3go grudnia 1869 do liczby 17429 pozew o ekstabulowanie kwoty 100 zł. w. w. ze stanu biernego realności pod Nr. k. 81¾ w Stanisławowie położonej, w tutejszym sądzie wnieśli, który do ustnej rozprawy na dzień 15go lutego 1870 o godzinie 10tej zrana zadekretowanym i dla nieobecnego pozwanego ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Szydłowskiemu, któremu p. adwokat Dr. Tutak substytuowanym jest, doręczonym został.

Wzywa się więc nieobecnego pozwanego, aby na powyższym terminie albo osobiście stanął, lub wcześnie przed terminem swe prawne wywody i informacyę zamianowanemu kuratorowi udzielił, lub też sobie innego obrońcę obrał i sąd tutejszy o tem uwiadomił, ile że w przeciwnym razie złe skutki ztąd wyniknąć mogące samemu sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. grudnia 1869.

(53) **Edykt.** (1)

L. 12117. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem p. Ludmiłę Cienciewicz, iż przeciw niej i innym Jan Brodtschiner wytoczył pozew o odstawę 3817 garncy okowity lub zapłacenie 5723 zł. 50 c. w. a., niemniej o zapłatę procentów zwłoki od sumy 3080 złr. m. k., w załatwieniu którego pozwu dzień sądowy do ustnej rozprawy na 4go marca 1870 o godzinie 10tej przeznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Ludmili Cienciewicz sądowi nie jest wiadome, przeto ustanowił dla niej kuratora w osobie tutejszego adwokata Dra. Szemelowskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Witza, z którym sprawa powyżej rzeczona przeprowadzoną będzie.

Upomina się więc p. Ludmiłę Cienciewicz, aby wszelkich środków, które do jej obrony służyć mogą, postanowionemu kuratorowi wcześnie udzieliła, lub innego zastępcę sobie obrała, i sądowi oznajmiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sobie samej przypisaćby musiała.

Sambor, dnia 30. listopada 1869.

(56) **Edykt.** (1)

L. 3163. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Wicentego Jandery przeciw małżonkom Szczepanowi i Oryszce Szmygel sumy 85 zł. 5 kr. w. a. wraz z procentem po $^5/_{100}$ od dnia 12. maja 1864 i kosztami egzekucyi 8 zł. 19½ kr. i 16 zł. 81 c. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. konskr. 6, rep. 114 w Derewni położonego, do dłużników należącego w obszarze 18 morgów 1515 kwadr. sążni z parcel w protokole z dnia 30. sierpnia 1869 do l. 2790 bliżej opisanych się składającego ciała tabularnego nie stanowiącego, w trzech terminach, t. j. dnia 10. lutego, 24. lutego i 10. marca 1870, każdą razą o 10. godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie przedsięwziętą zostanie, z tem, że to gospodarstwo w pierwszych dwóch terminach li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w ilości 178 zł. 50 kr. w. a., na trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Akt opisania i oszacowania, tudzież reszta warunków licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 15. grudnia 1869.

(27) **Edykt.** (1)

Nr. 5571. Ces. król. sąd powiatowy w Sanoku w skutek odezwy c. k. sanockiej komisyi miejscowej do wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych na powiat Lisko ustanowionej z dnia 15. grudnia 1869 do l. 254 wzywa wszystkich tabularnych współwłaścicieli dóbr Rostoki dolne, mianowicie wszystkich z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Onufrego Truskolaskiego, dalej Józefa Bielakiewicza i wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Tekli z Chojnackich Karsznickiej i Wincentego Majewskiego, jako to: Karolinę Łubkowską, Ludwikę Gawrońską, Józefa Chroszczewskiego i dzieci Franciszka Chroszczewskiego (Teodora, Ignacego, Wincentego, Aleksandra, Feliksa, Antoninę, Józefę i Maryannę Chroszczewskich), aby celem załatwienia wszystkich spraw surrogatowych podlegających urzędowaniu w myśl najw. pat. z dnia 5. lipca 1853, tudzież wszystkich spraw indemnizacyjnych, tyczących się dóbr Rostoki dolne w myśl §. 33. min. rozp. z dnia 31go października 1857 i w myśl §. 151. min. rozp. z dnia 4. października 1850 w przeciągu 90 dni licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej obrali wspólnego pełnomocnika, który zaopatrzony w pełnomocnictwo szczegółowo do powyższych spraw wystawione i przez wszystkich współwłaścicieli, lub w razie ich małoletności przez tychże opiekę mających podpisane przed powyższym terminem wspomnionej komisyi zgłosić się ma, gdyż w przeciwnym razie dotycząca rozprawa prawomocnie się odbędzie z p. Hieronimem Romerem, właścicielem dóbr Markowce i Dudyńce, którego w myśl §. 36. powyższego minist. rozporz. z dnia 31. października 1857 równocześnie zamianowano do tych spraw kuratorem wszystkich tychże dóbr współwłaścicieli.

Sanok, dnia 22. grudnia 1869.

(12) **Edict.** (1)

Nro. 3751. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Landes- als Handelsgerichte Lemberg den 22. Juli 1868 Zl. 30792 bewilligten executiven Feilbietung der dem Peter Gerone gehörigen, in Brundorf gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität Nr. 13 behufs Hereinbringung der dem Kalman Scharf zukommenden Summe 80 fl. öst. W. s. N. G. zwei Termine, auf den 14. März 1870 und 28. März 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt werden, bei welcher die Realität nur über oder um den Schätzungswerth veräußert werden wird. Als Ausrufspreis dient der Schätzungswerth von 1600 fl. öst. W.

Das 10% Vadium im Betrage von 160 fl. öst. Währ. kann im Baaren, Sparcassabücheln, galiz. ständ. Pfandbriefen, Grundentlastungs-Obligationen und anderen Werthpapieren nach dem Curswerthe erlegt werden. Die übrigen Bedingnisse, sowie der Schätzungsact können hiergerichts eingesehen werden. Sollte die Realität Nr. 13 in Brundorf an den beiden obangesetzten Terminen nicht veräußert werden, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 28. März 1870 um 3 Uhr Nachmittags hiergerichts bestimmt.

Grodek, 4. November 1869.

(68) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 18623. Z dniem 1. lutego 1870 wejdzie w życie c. k. urząd pocztowy w Muszynie, który w czasie trwania kąpiel w Krynicy i Zegestowie przez jazdę posłańczą Zegestow-Krynica, w resztującej porze roku zaś przez tygodniowo trzyrazową jazdę posłańczą Muszyna-Krynica w następującym porządku utrzymywanym będzie:

Z Muszyny:

we wtorek, czwartek i sobotę o godzinie 12tej w południe.

Do Krynicy

o godz. 12tej min. 45 z południa.

Z Krynicy

w powyżej wymienionych dniach o godz. 1szej min. 15 z południa.

(Odchodzi po przybyciu poczty z Nowego Sącza).

Do Muszyny

o godzinie 2giej po południu.

Obręb doręczań c. k. urzędu pocztowego: Muszyna, Dubno Jędrzejowskie, Leluchów, Muszyna, Powroznik, Szczawnik, Złoka, Zybrzyk, i w czasie, w którym urząd pocztowy w Zegestowie nie jest czynnym — Zegestów.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 3. stycznia 1870.

Kundmachung.

Nro. 18623. Am 1. Februar l. J. tritt im Orte Muszyna ein k. k. Postamt ins Leben, welches während der Badesaison in Krynica und Zegestow durch die Botenfahrten Zegestow-Krynica, während der übrigen Jahresperiode aber mittelst 3 Mal wöchentliche Botenfahrten Muszyna-Krynica seine Verbindung in nachstehender Weise erhält:

Von Muszyna:

Dienstag, Donnerstag, Samstag um 12 Uhr Mittags.

In Krynica

um 12¾ Uhr Mittags.

Von Krynica

an obigen Tagen um 1¼ Uhr Mittags.

(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Neu-Sandec).

In Muszyna

um 2 Uhr Nachmittags.

Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Muszyna hat aus folgenden Orten zu bestehen: Dubno Jedrzejowskie, Leluchów, Muszyna, Powronik, Szczawnika, Złokie, Zubrzyka, und während der Zeit, als das Postamt Zegestow nicht fungirt, auch Zegestow.

Von der galiz. k. k. Post-Direction.

Lemberg, am 3. Jänner 1870.

(66) **Edykt.** (1)

Nr. 2948. Ces. król. sąd powiatowy w Borszczowie podaje do wiadomości, że dnia 4. marca 1866 zmarł w Gusztynie Iwan Stadnik bez rozporządzenia ostatniej woli. — Ponieważ pobyt Michała Stadnika wedle porządku dziedziczenia ustawnego do spadku powołanego sądowi jest niewiadomy, tenże wzywa go, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się o spadek oświadczenie, w przeciwnym razie będzie przeprowadzony ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Iwanem Hawrylukiem, dla zachowania praw Michała Stadnika tymczasowo ustanowionym.

Borszczów, 10. grudnia 1869.

(81) **Obwieszczenie** (2)

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. grudnia 1869 r. l. 58680.

L. 58680. C. k. Ministerstwo obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego rozporządziło w porozumieniu z c. k. państwowem Ministerstwem wojny i z c. k. Ministerstwem skarbu, co następuje:

W myśl §fu 31. cesarskiego rozporządzenia o kwaterowaniu wojska z 15. maja 1851 r. Dz. p. p. Nr. 124 wyznacza się na czas od 1go stycznia do końca grudnia 1870 jako wynagrodzenie przypadające osobom obciążonym w skutek przechodu c. k. wojska kwaterunkiem za pożywienie (obiad) jednego żołnierza od feldwebla i szarży temuż równej niżej idąc dziesięć cent. w. a.

Wynagrodzenia owe ponosi skarb wojskowy.

Co się niniejszem w myśl wysokiego reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 14. grudnia 1869 r. l. 6713-II. do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 28. grudnia 1869.

Kundmachung

der galizischen Statthalterei vom 28. December 1869 Zahl 58680.

Nr. 58680. Das h. k. k. Ministerium für Landesvertheidigung und öffentliche Sicherheit hat im Einvernehmen mit dem k. k. Reichs-Kriegsministerium und dem k. k. Finanz-Ministerium in Gemäßheit des §. 31 der Militär-Einquartirungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 (R. G. Bl. Nr. 124) die Vergütung, welche das Militär-Aerar in dem Zeitraume vom 1. Jänner bis Ende December 1870 für die der Mannschaft vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts auf dem Durchzuge von dem Quatierträger reglementmäßig gebührende Mittagskost zu leisten hat für Galizien

mit Zehn Kreuzer (10 kr.) österr. Währ.

für die Portion festgestellt.

Was im Sinne Erlasses des genannten h. Ministeriums vom 14. December 1869 Z. 6713-II. zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, den 28. December 1869.

Обвѣщенье

ц. к. Намѣстництва зъ днѧ 28. Грудня 1869 р. Ч. 58680.

Ч. 58680. Ц. к. Министерство обороны краевой и безпеченьства публичного роспорядило въ порозумлѣню съ ц. к. державнимъ Министерствомъ войны, и съ ц. к. Министерствомъ скарбу, що наступае:

По мысли §. 31. цѣсарского роспоряженья о кватерованю войска зъ 15. Мая 1851 р. Вѣстн. зак. держ. ч. 124 вызначае сѧ на часъ отъ 1го Сѣчня до конца Грудня 1870 яко вынагородженье принадлежащіе особамъ обтяженимъ въ слѣдствіе переходу ц. к. войска кватерункомъ за поживленье (обѣдъ) едного жолнѣра отъ фелдфебля и шаржи томужъ ровной назадъ. десять центовъ в. а.

Вынагороженье тое поноситъ скарбъ войсковый.

Що сѧ симъ въ мысль высокого рескрипту ц. к. Министерства обороны краевой зъ днѧ 14го Грудня 1869 р. Ч. 6713-II. до общой вѣдомости подае.

Львовъ, днѧ 28. Декемврія 1869.

(9) **Obwieszczenie.** (2)

L. 19390. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mojżesz Wechsler z Tarnowa przeciw p. Eleonorze Rogalińskiej z miejsca pobytu niewiadomej, pozew wekslowy de praes. 23. grudnia 1869 l. 19390 z prośbą o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 660 zł. w. a. wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego na żądanie wekslu z daty Tarnów 25. stycznia 1869 na 660 zł. w. a. opiewającego, nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanej p. Eleonory Rogalińskiej jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego adwokata Dra. Kapiszewskiego z substytucyą Dra. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. grudnia 1869.

(10) **Edykt.** (2)

Nr. 8440. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Rajmunda Idzi Heggenbergera, że przeciw niemu Jeremiasz Tikes i Ludwik Cieszanowski pod dniem 25go września 1869 do L. 8440 o zapłacenie sumy 300 złr. w. a. z p. n. pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 1. marca 1870 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego, na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wosołowskiego za kuratora nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 15. grudnia 1869.

(13) **Edykt.** (2)

Nr. 2498. Dnia 12. listopada 1869 do l. 2498 wniósł p. adwokat Dr. Berson jako kurator potomstwa p. Anny Grzesickiej, tudzież jako pełnomocnik tejże Anny Grzesickiej pozew przeciw Mendlowi Sperlingowi o zapłacenie sumy 4580 złr. w. a. ze zastawu przez tegoż Mendla Sperlinga ku zabezpieczeniu sumy 12.600 złr. z p. n. do depozytu tutejszosądowego w obligacyach indemnizacyjnych złożonego, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 8. lutego 1870 godzinę 10tą zrana wyznaczony został.

Gdy zaś miejsce pobytu pozwanego Mendla Sperlinga nie jest wiadome, przeto c. k. sąd powiatowy ustanawia dla niego kuratora w osobie p. Józefa Midowicza, obywatela tutejszego, z którym rozprawa według przepisów istniejących przeprowadzoną będzie.

O czem się Mendla Sperlinga niniejszym edyktem uwiadamia, wzywając go, aby na termin powyższy albo sam stanął, lub też jakiekolwiek inne kroki odpowiednie ku swej obronie poczynił, inaczej bowiem skutki zaniedbania sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stary Sącz, dnia 14. listopada 1869.

(16) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 5961. Rozporządzeniem z dnia 2. grudnia 1869 L. 49859 zezwoliło wysokie c. k. Namiestnictwo na otworzenie aptéki w Krystynopolu.

Celem nadania koncesyi do otworzenia tej aptéki rozpisuje się niniejszem konkurs, a ubiegający się o posadę aptékarza w Krystynopolu mają do końca lutego 1870 podać swe prośby do c. k. starostwa w Sokalu i udowodnić:

1. że są tutejszo-krajowcami;
2. że uzyskali dyplom na jednej z wszechnic austryackiego państwa jako magistrowie farmacyi;
3. że do założenia aptéki dostateczny posiadają majątek, nakoniec
4. świadectwem obyczajów nienagannych.

Podania mają zawierać i to oświadczenie, że proszący otrzymawszy koncesyę w przeciągu miesięcy trzech od czasu doręczenia tejże aptékę w Krystynopolu rzeczywiście otworzy.

Sokal, dnia 27. grudnia 1869.

(25) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3429. Ces. król. sąd powiatowy w Mikołajowie uwiadamia niniejszem niewiadomych z imienia, życia i pobytu spadkobierców po Katarzynie Hałas, zamężnej Turkowej, po Elżbiecie, Janie i Jakóbie Hałasach, że pod dniem 8go września b. r. l. 3429 Szmerl Kintzer spólnie z Ryfką Kintzer i spadkobiercami po Samuelu Judzie wnieśli przeciw nim pozew o uznanie własności sklepu z piwnicą bez Nr. kons. w Rozdole, dotychczas na Jana Hałasa intabulowanego.

Ponieważ miejsce pobytu rzeczonych na wstępie spadkobierców jest niewiadome, przeto wyznaczając do rozprawy ustnej termin na dzień 10. marca 1870 o godzinie 10tej przed południem na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanawia się w celu ich zastępstwa kuratora w osobie p. Mieczysława Winnickiego (z Rozdołu), z którym sprawa wedle zasad procedury zachodnio-galicyjskiej przeprowadzoną będzie.

Upomina się więc pozwanych, by kuratorowi wcześnie przed terminem potrzebnych środków obrony udzielili, lub innego zastępcę obrali i sądowi oznajmili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie będą musieli przypisać.

Mikołajów, dnia 30. października 1869.

(26) **Edykt.** (2)

Nr. 4204. Ces. król. sąd powiatowy w Monasterzyskach niniejszem wiadomo czyni, że w skutek prośby Józefa Pokornego na zaspokojenie jego należytości w kwocie 210 złr. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kons. 230 w Monasterzyskach położonej, składającej się z domu mieszkalnego, ogródka przed nim i podwórza, dłużnikowi Kasprowi Bartosiewiczowi własnej się dozwala, i do jej wykonania termin się wyznacza na 9. lutego, na 9. marca i na 8. kwietnia 1870, każden raz o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym, przy których terminach ta sprzedaż w drodze publicznej licytacyi pod następującemi warunkami się odbędzie:

1) Realność pod Nr. kons. 230 lit. b. oznaczona, korpusu tabularnego nie mająca, sprzedaną będzie w granicach w akcie opisania oznaczonych.

2) Za cenę wywołania przyjmuje się suma 724 złr. 30 kr. w. a. aktem szacunkowym wynaleziona w gotówce.

3) Realność ta w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżéj, zaś w trzecim terminie i niżej takowej sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu.

4) Każdy kupujący, do licytacyi przystępujący, winien będzie 10% ceny wywołania do rąk komisyi licytacyjnej jako zadatek złożyć. Inne warunki, jako też akt opisania i oszacowania w kancelaryi sądowej przejrzane być mogą.

Monasterzyska, dnia 10. grudnia 1869.

(36) **Edykt.** (3)

L. 9425. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza niniejszem, że Pantalomon Ilków z Podhorzec, szeregowiec w c. k. 55. pułku hr. Gondrecourt miał być dnia 3. lipca 1866 w bitwie z Prusakami pod Królowym grodem (Königgrätz) ciężko rannym i gdy ranny leżał na ziemi, nadciągnęła konnica nieprzyjacielska, tratując wszystko, co na ziemi leżało.

Gdy tenże Pantalemon Ilków nie został odszukany i nie jest wiadomo, czy żyje, przeto w skutek prośby przez jego żonę Maryę z Pokockich Ilków dnia 30. października 1869 do liczby 9425 o uznanie go za umarłego celem umożliwienia powtórnego małżeństwa wniesionej, ustanawia dla niego p. adwokata Warteresiewicza za kuratora.

Zarazem wzywa wszystkich, whichtórzyby o życiu Pantalemona Ilków, lub też o okolicznościach zaszłej śmierci jego jaką wiadomość mieli, aby o tem sądowi lub też kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Warteresiewiczowi w przeciągu sześciu miesięcy donieśli.

Złoczów, dnia 24. listopada 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.